

Dosarul nr. 2ra-2292/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător: L. Bagrin

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători: Iu. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru

ÎNCHEIERE

21 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Mihail Todorov,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a SA
„Termoelectrica”, în interesele debitorului ÎMGFL nr. 9, către Mihail Todorov cu
privire la încasarea datoriei de plată pentru serviciile locativ-comunale și încasarea
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 17 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respinsă cererea de apel a lui Mihail Todorov și menținută hotărârea din 31
martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru de admitere a acțiunii,

constată:

La 18 noiembrie 2016, SA „Termoelectrica” a depus, în interesele ÎMFGL-9,
cerere de chemare în judecată împotriva lui Mihail Todorov cu privire la încasarea
datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a indicat că, potrivit extrasului din Registrul bunurilor
imobile pentru bunul imobil cu numărul cadastral XXXX, Mihail Todorov este
proprietarul apartamentului nr. XX, amplasat în mun. Chișinău, str. XXXX.

În baza contului personal deschis de ÎMFGL-9, pârâtul a beneficiat de servicii
comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în
vigoare.

Din informația privind situația despre achitarea serviciilor locativ-comunale,
în perioada decembrie 2013 - aprilie 2016, pârâtul a acumulat o datorie în mărime
de 3 795,31 de lei.

Astfel, a solicitat încasarea datoriei de plată pentru serviciile locativ-comunale
și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 31 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,
acțiunea depusă de SA „Termoelectrica”, în interesele debitorului ÎMGFL nr. 9, a
fost admisă. S-a încasat de la Todorov Mihail în beneficiul Întreprinderii
Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9 datoria în mărime de 3 795,31
de lei, pentru perioada decembrie 2013 - aprilie 2016. Au fost încasate de la

Todorov Mihail în beneficiul SA „Termoelectrica” cheltuielile pentru citarea publică în mărime de 150 de lei și taxa de stat în mărime de 270 de lei.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 07 august 2017, Mihail Todorov a depus cerere de apel, solicitând repunerea în termen a apelului.

Prin încheierea din 21 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost repus în termen apelul declarat de Mihail Todorov împotriva hotărârii din 31 martie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 17 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul lui Mihail Todorov și menținută hotărârea primei instanțe.

La 21.08.2018, Mihail Todorov a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 13 iunie 2018.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la soluționarea cauzei nu a luat în considerație explicația lui Mihail Todorov despre aceia că reclamantul nu a soluționat problema preventivă în ordine procesuală și a ignorat probele prezentate de Mihail Todorov.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, și de a dispune în partea plății energiei termice pentru perioada până la 31 ianuarie 2013 – încetarea procedurii, iar în partea ce ține de plata pentru perioada decembrie 2013 – aprilie 2016 – a lăsa fără examinare cererea reclamantului în legătură cu nerespectarea procedurii de soluționare prealabilă a litigiului.

La 24.10.2018, Mihail Todorov a depus varianta tradusă a recursului din limba rusă în limba de stat.

La 13.11.2018, avocatul Tatiana Costru, în interesele ÎMGFL 9, în proces de insolvență, a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului.

La 16.11.2018, SA „Termoelectrica” a depus referință prin care a solicitat ca recursul să fie considerat inadmisibil.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 17 aprilie 2018 și expediată pentru comunicare participanților la proces la 10 mai 2018 (f. d. 146). Date despre recepționarea deciziei contestate la materialele dosarului lipsesc. Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 17 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Mihail Todorov, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Mihail Todorov, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către Mihail Todorov.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al

Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Mihail Todorov.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu